

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi november hó 8. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A nevelése alatt álló, tizenkettedik életévét be nem töltött személy sérelmére folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntette és más bűncselekmény miatt az I.r **vádlott ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2007. évi július hó 10. napján kihirdetett **11.B.43/2007/40.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az I.r. vádlott fegyházának tartamát 13 (Tizenhárom) évre s ú l y o s í t j a .

A vádlottak szülői felügyeleti jogát a 2004. április 22. napján született (**Vezetéknév első utónév második utónév**) vonatkozásában tekinti megszüntetettnek. Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

Az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi az I.r. vádlottat 8.700 (Nyolcezerhét száz) forint, a II.r. vádlottat 6.000 (Hatezer) forint másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Bács-Kiskun Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

Megállapítja, hogy az I.r. vádlott anyja neve: **(név)**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott bűnösségét 5 rb. nevelése alatt álló, tizenkettedik életévét be nem töltött személy sérelmére, folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntetében és 5 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntetében mondta ki. A II.r. vádlott bűnösségét 5 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntetében állapította meg.

Ezért az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 10 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra, a II.r. vádlottat ugyancsak halmazati büntetésül 2 év börtönre és 2 év

közügyektől eltiltásra ítélte. Mindkettőjük szabadságvesztésébe beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt.

Mindkét vádlott szülői felügyeleti jogát megszüntette azon gyermekeik vonatkozásában, akik felett szülői felügyeleti joguk volt.

A vádlottakat külön-külön, illetve egyetemlegesen kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be:

- az ügyész az I.r. vádlott terhére, a fegyház tartamának súlyosítása érdekében,
- az I.r. vádlott és védője felmentés érdekében,
- a II.r. vádlott és védője a büntetés súlyossága miatt, enyhítés, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, majd az ügyész a nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet tényállása bizonyos részeinek mellőzésére, a szülői felügyeleti jog megszüntetése körében az egyik gyermek nevének pontos megjelölésére tett indítványt, az ügyész fellebbezését ezzel a tartalommal tartotta fenn.

Az I.r. vádlott írásban indokolta fellebbezését, és bizonyítási indítványokat is előterjesztett.

Védője ugyancsak írásban részletesen indokolta a fellebbezést.

Az ítélet tábla kizárólag az ügyész fellebbezését ítélte alaposnak.

Bf.II.310/2007/8.

Az ügyben további bizonyítás szükségtelen és arra törvényes lehetőség sincs: - a gyermekekre vonatkozóan szerzett pszichológus szakértői vélemény aggálytalan az ítélet tábla álláspontja szerint is. Az I.r. vádlott által hivatkozott gyermeke által írott levél - melynek másolatát csatolta fellebbezése indokolásához - sem alkalmas eltérő tényállás megállapítására, ezen kívül a Be. 86. § (1) bekezdése szerint a tizennegyedik életévét meg nem haladott személyt csak akkor lehet tanúként kihallgatni, ha a vallomásától várható bizonyíték mással nem pótolható. Ráadásul e tanút a nyomozási bíró már kihallgatta [Be. 207. § (4) bekezdés], ennél fogva a Be. 280. § (1) bekezdésére figyelemmel a tizennegyedik életévét be nem töltött tanú a tárgyalásra nem idézhető.

Nem várható eltérő tényállás megállapítása az I.r. vádlott által indítványozott tanúk meghallgatásától sem.

Az úgynevezett hazugság-vizsgálatra (poligráf) az ügy bírói szakában már nincs törvényes lehetőség, ebben irányadó a kialakult bírói gyakorlat [Legfelsőbb Bíróság 4/2007. BK vélemény a Be. 182. § (2) bekezdéséhez].

A Be. 353. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bírósági eljárásban bizonyításnak akkor van helye, ha az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel, vagy az hiányos. Jelen esetben ez nem állapítható meg, mert a tényállás megalapozott, így bizonyítás elrendelésére nincs törvényes lehetőség.

Az ítélet tábla - a fellebbviteli főügyészség ez irányú indítványával túlnyomórészt egyetértve - a Be. 2. § (3) bekezdése [a vádelv] helyes értelmezésével az elsőfokú ítélet tényállását a következők szerint helyesbítette:

- a 7. oldal utolsó bekezdéséből és a 8. oldal első bekezdéséből a gyermekkorú sértettek tényleges megverésére vonatkozó részeket, valamint a 8. oldal 2. bekezdésének utolsó mondatát a tényállásból mellőzte, mivel az ott rögzítettek nem képezték a vád tárgyát. Ugyanakkor az ítélet 6. oldal 6. bekezdésének utolsó mondatát - amely tényszerűen tartalmaz további, bűnösség megállapítására nem alkalmas, tehát a vádelvet nem sértő elemet - a másodfokú bíróság nem mellőzte, mert az ott rögzítettek kellően jellemzik a kiskorú veszélyeztetése bűncselekményének megállapításához szükséges történeti tényeket. Ugyanakkor az iratok egybehangzó adatai alapján a tényállást akként helyesbítette a másodfokú bíróság, hogy az 1. sz. sértett neve helyesen: **(vezetéknev első utónév második utónév)** (nyomozati iratok 206. lapszám alatti születési anyakönyvi kivonat). A Be. 351. § (2) bekezdése b) pont II. fordulata szerinti kismértékű megalapozatlanságot tehát a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a fentiek szerint küszöbölte ki a másodfokú bíróság.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben a perrendi szabályok teljes körű betartásával lefolytatott bizonyítás eredményeképpen mindenben megalapozott tényállást állapított meg, melyet a másodfokú bíróság a most írt helyesbítésekkel és kiegészítésekkel fogadott el ítélezésének alapjául.

Az elsőfokú bíróság megfelelő elmélyültséggel és gondossággal foglalkozott az egymással szemben álló bizonyítékokkal. Az I.r. vádlott ugyan bűnösnek érezte magát a tárgyaláson a kiskorú veszélyeztetésének büntetében, de ténylegesen tagadó tartalmú vallomást tett. Most már, a másodfokú eljárás során - fellebbezése indokolása

szerint - abban is bűnösnek érezte magát és lényegében, összefoglalóan, ténybelileg is elismerte az ekként terhére rótt bűncselekményeket.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként megvizsgálta, azokat összességükben is mérlegelése tárgyává tette, a bizonyítékok értékelése körében megfelelően számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, melyeket miért nem. Indokai logikusak, meggyőzőek, megfelelnek az iratok tartalmának és a bizonyítékok mérlegelése körében az elsőfokú bíróság mindenben perrendszerűen járt el.

Az I.r. vádlott és védője - most már kizárólag a nemi erkölcs elleni bűncselekmények körében fennmaradó - felmentést célzó fellebbezése kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadja. Azt sérelmezi, hogy az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott tagadásával szemben két kiskorú gyermekének a nyomozási bíró előtt tett vallomását, az azokat alátámasztó szakértői véleményt, valamint a további, közvetett bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául.

Az elsőfokú bíróság a már írtak szerint a bizonyíték-mérlegelő tevékenységét mintaszerűen elvégezte, megalapozott elsőfokú tényállás esetén pedig a másodfokú eljárás során nincs törvényes lehetőség a Bf.II.310/2007/8.

bizonyítékok eltérő értékelésére. Következésképpen a kizárólag a bizonyítékok elsőfokú mérlegelését támadó és ezen keresztül felmentést célzó védelmi fellebbezések nem vezethettek eredményre.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett mindkét vádlott bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, az ítélet tábla a II.r. vádlott esetében is a többszörös halmazatot értékelte súlyosítóként, szemben a halmazattal, mert ez felel meg a tényeknek.

A kiegészített bűnösségi körülményeket, az I.r. vádlott által megvalósított bűncselekmények jellegét és kiemelkedő tárgyi súlyát nem kellően értékelte az elsőfokú bíróság - a vele szemben kiszabható öttől húsz évig terjedő tetelhatárok között - a 10 év fegyház kiszabásával. Az ítélet tábla álláspontja szerint semmi nem indokolja, hogy a büntetési tetel alsó határához közelebbi tartamú fegyház kiszabására kerüljön sor, mert az nem igazodik kellően a bűnösségi körülményekhez, a cselekmények többszörös halmazatához és a már hivatkozott egyéb büntetés kiszabási tényezőkhöz. Az I.r. vádlott kirívóan elítélendő, súlyos bűncselekményeket valósított meg többszörös halmazatban, hosszú időn keresztül a kiskorú gyermekei sérelmére.

Egyetértett az Ítéltábla a fellebbviteli főügyészség ügyészének azon megfogalmazásával, hogy gyermekeit mintegy „állati sorban” tartotta, példátlan körülmények között. Az így testi-, szellemi leromlás veszélyének kitett - sőt ténylegesen lemaradt, leromlott - gyermekei sérelmére mélyen elítélendő nemi erkölcs elleni bűncselekményeket is elkövetett. Ezért az ítéltábla - az ügyész fellebbezését alaposnak ítélve - az I.r. vádlott főbüntetését a már írt mértékre súlyosította, mert így biztosítható a büntetésnek a Btk.37.§.-ában írt célja.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság abban sem, hogy a II.r. vádlott esetében kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását ítélte indokoltnak. A gyermekei nevelését hosszú időn keresztül konzekvensen, kirívó mértékben elhanyagoló, azok testi és lelki fejlődését minden tekintetben veszélyeztető, példátlan mulasztásokat megvalósító II.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése - büntetlen előélete ellenére - szóba sem kerülhetett. A vele szemben I évtől 7 évig terjedő tartamok között kiszabható szabadságvesztésének mértéke inkább enyhe, de terhére bejelentett fellebbezés hiányában a másodfokú bíróság csupán ennek megállapítására szorítkozhat. Következésképpen e vádlott és védője enyhítést célzó, a végrehajtás felfüggesztésére is irányuló fellebbezését is alaptalannak ítélte az ítéltábla.

Mindkét vádlott esetében szükséges és indokolt a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása. Ennek mértékét azonban nem a szabadságvesztés tartama alapozza meg és indokolja, hanem az általuk megvalósított bűncselekmények jellege, tárgyi súlya és a személyükben rejlő társadalomra veszélyesség.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései mindenben megfelelnek a törvénynek.

A kifejtettekből következik, hogy a fellebbezések közül kizárólag az ügyészé bizonyult alaposnak, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a már írtak szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

A vádlottak 2004. április 22. napján született gyermeke nevének pontos meghatározására azért volt szükség, mert a szülői felügyeleti jog kizárólag a gyermek pontos megjelölése esetén joghatályos rendelkezés [Bíróági Határozatok 2001. évf. 107. számú jogeset].

A másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be a vádlottak szabadságvesztésébe az általuk további előzetes fogvatartásban töltött időt, és a Be. 381. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 338. § (1) és (2) bekezdésére

kötelezte a vádlottakat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az I.r. vádlott előadása és a nyomozati iratok aggálytalan adata alapján megállapította az I.r. vádlott anyjának helyes nevét.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Be. 386. § (1) bekezdése zárja ki.

S z e g e d , 2007. évi november hó 8. napján

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk. Dr.Katona Tibor sk. Dr.Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja
Bf.II.310/2007/8.

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.310/2007/8. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 11.B.43/2007/40. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része mindkét vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2007. évi november hó 8. napján

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke